

دو گزارش از برگزاری مراسم روز جهانی مبارزه با خشونت بر زنان - لندن

شنبه ۲۳ نوامبر:

به مناسبت روز جهانی مبارزه با خشونت بر زنان، ما فعالین سازمان زنان ۸ مارس همراه با فعالین کارزار مبارزه با خشونت بر زنان در ایران، آکسیون را از ساعت ۱۲ تا ۱.۳۰ بعد از ظهر در یکی از مراکز اصلی شهر لندن برگزار کردیم. برخی از فعالین جهانی بدون مرز (افغانستان- ایران) و تشکل همبستگی با مبارزات مردم ایران نیز در حمایت از فراخوان ما به این آکسیون پیوستند.

شعار مرکزی این بود: حجاب اجباری مرکز خشونت دولتی بر زنان در ایران است. این را به زبان انگلیسی در یک بنر بسیار بزرگ نوشته و با خود همراه داشتیم.

پلاکاردهای بسیاری نیز داشتیم که شامل عکسهای بی شماری از انواع خشونت ها بر زنان و به طور خاص زنان ایران بود. شعارها و جملات افشاگرانه پلاکاردهای دیگر نیز همراه با عکس ها بسیار جلب توجه می کردند. هوا بارانی بود اما برخی عابران در حالی که به این پلاکاردها نگاه می کردند سوال نیز برایشان ایجاد می شد که ما چرا آن جا هستیم. برخی از بنر بزرگ حجاب اجباری و مجموعه پلاکاردها عکس می گرفتند. ما بیانیه ای را که کارزار مبارزه با خشونت.. به تازگی به همین مناسبت منتشر کرده بود نیز داشتیم و به علاقمندان می دادیم و با آن ها صحبت می کردیم.

متن کوتاه افشاگرانه ای را به همین مناسبت آماده کرده بودیم و یکی از فعالین آن را با بلند گو برای مردم می خواند. این متن هم زمان با این که از انواع خشونت های افسار گسیخته بر زنان در تمام کشورهای جهان می گفت نظر مردم را به خشونت وارد بر زنان با اجبار حجاب جلب کرد که علاوه بر دیگر خشونت های اجتماعی و خانگی، به طور خاص و مستقیم از سوی رژیم جمهوری اسلامی به مدت ۴۰ سال بر زنان وارد شده و مرکز اصلی و تقویت کننده تمام آن دیگر خشونت هاست.

دوشنبه ۲۵ نوامبر، ساعت ۱ تا ۲.۲۰ بعد از ظهر:

بنر بزرگی که روی آن نوشته بودیم « حجاب اجباری مرکز خشونت دولتی بر زنان در ایران است» را از دو پل در مرکز شهر لندن آویزان کردیم.

ما به مدت بیش از یک ساعت در حالی که بنر را آویزان کرده بودیم پلاکاردهایی نیز در محکومیت حجاب اجباری و خشونت بر زنان در ایران و مخالفت با کلیت رژیم جمهوری اسلامی و نیروهای امپریالیستی غرب که وقتی منافع شان حکم می کند ادای دلسوزی برای زنان ایران را در می آورند داشتیم.

یکی از فعالین ما میان مردم بیانیه پخش می کرد. برخی مردم از دور تشویق می کردند، برخی فقط عکس می گرفتند و برخی هم زمان با گرفتن بیانیه با ما وارد صحبت نیز می شدند. مردی گفت: "کارتان بسیار جالب است. می خواستم نظرتان را درباره قانون برداشتن حجاب در فرانسه بدانم." پاسخ دادیم که هر ما مخالف هرگونه اجباری بر سر گذاشتن یا برداشتن حجاب داریم. زنان باید در درجه اول این حق را داشته باشند که درست یا غلط درباره آن تصمیم بگیرند. اما باید به زنان و مردم آگاهی داده شود که محتوای اصلی و ماهیت حجاب چیست و چه نقشی در تعیین جایگاه زنان و شدت و فرم دیگر ستم ها بر آنان داشته و دارد. هم چنین این که دولت کشورهای مانند فرانسه به هیچ عنوان از نقطه نظر دلسوزی برای زنان و حقوق زنان و رهایی آنان نیست که این گونه قوانین را می گذارد! آن مرد کاملن موافق این بحث ها بود و گفت که بسیار خوشحال است که این نظرات را شنیده چون با این که همواره مخالف بوده اما نمی دانسته چطور باید به طور منسجم دلیل بیاورد و توضیح دهد!

زنی دیگر گفت: " کار مهمی می کنید و خیلی خوب است که آن را همیشه انجام دهید. آن قدر که این گونه موضوعات به دغدغه فکری مردم در این جا نیز تبدیل شود. بسیار مهم است که نه تنها زنان اینجا و یا سازمان های فمینیستی بلکه مردم ببینند و بدانند که که بر زنان دیگر کشورها و ایران چه می گذرد و بتوانند در این راه همبستگی کنند و به مبارزات کمک کنند...".

زنی دیگر نیز گفت: " موضوع حجاب بسیار حساس و مهم است. بسیاری از خانواده های مسلمانی را دیده ام که با این که در این کشور به دنیا آمده اند و حتا شاید از دو نسل قبل در این جا زندگی می کرده اند، هنوز نسبت به این موضوع و در کل به زنان، دید و برخوردی بسیار سنتی و عقب مانده دارند؛ زنان شان و دختران بسیار کوچک شان حجاب کامل دارند، واقعا از دیدن برخی صحنه ها متاسف می شوم. اجبار به زنان و عمیق بودن این خشونت را به طور آشکار می توان به راحتی دید...".

دوشنبه ۲۵ نوامبر، ساعت ۶.۳۰ تا ۸ شب:

در مراسم بزرگداشت مبارزه با
خشونت بر زنان که سوی زنان
روژاوا برگزار شده بود شرکت کردیم.

این مراسم در یک میدان در مرکز شهر لندن بود. به جز ما برخی دیگر از سازمان ها مانند زنان ترک و Black Sisters نیز در این مراسم بودند. برنامه شامل موسیقی، رقص کردی و ۳ سخن رانی کوتاه بود که از سوی زنان روژاوا و دو تشکل دیگر شرکت کننده اجرا شد. در متن تمام سخن رانی ها به خشونت هایی اشاره شد که به تمام زنان و از سوی جامعه و مردان وارد شود. مردم جمع شده بودند و مشتاقانه از ما بیانیه می گرفتند. فضا بسیار زنده و پرهیجان بود. ما بنر «مرک بر جمهوری اسلامی» را بر روی پله های سکوی میدان در کنار دیگر بنرها انداخته بودیم و پلاکاردهایی در محکومیت حجاب اجباری در دست داشتیم که توجه بسیاری را جلب کرده بود. زنی گفت که تا به حال نمی دانسته در کشوری مانند ایران حجاب، اجباری است! او گفت: " من همیشه فکر می کردم چون این ها کشوری مسلمان هستند بنابراین زنان حجاب دارند." زن دیگری که مکزیکی بود واکنش بسیار مثبتی نسبت به شعار نه به امپریالیسم که بر روی یکی از پلاکاردهای ما بود نشان داد. او بسیار به وجد آمده بود که با ما بر سر این که دولت ترامپ، فاشیستی است هم نظر است.

- کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران- انگلستان
- سازمان زنان ۸ مارس (ایران- افغانستان)- انگلستان